

127/2008. (X. 22.) AB határozat

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak az országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogások alapján meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 173/2007. (VII. 18.) OVB határozatát helybenhagyja.
 2. Az Alkotmánybíróság a határozott kérelmet nem tartalmazó kifogásokat visszautasítja.
- Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

I.

1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) a 173/2007. (VII. 18.) OVB határozatával (a továbbiakban: OVBh.) úgy döntött, hogy a K. L. magánszemély által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát hitelesíti.

Az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán a következő kérdés szerepel: „Egyetért-e Ön azzal, hogy a földterület megművelőjét illesse meg első helyen elővásárlási jog termőföld vásárlása esetén?”

A 173/2007. (VII. 18.) OVB határozat indokolásában az OVB megállapította, hogy a kérdéssel egyidejűleg a Fidesz - Magyar Polgári Szövetség és a Kereszténydemokrata Néppárt (a továbbiakban: Fidesz-KDNP) által benyújtott kérdés azonos tárgykörre vonatkozik, de eltérő tartalommal. A magánszemély által kezdeményezett országos népszavazás tartalmilag csak annyiban azonos a Fidesz-KDNP közös népszavazási kezdeményezésében szereplő kérdéssel, hogy az elővásárlási jog gyakorlója a termőföldet megművelő családi gazdálkodó is lehet. A magánszemély kérdése alapján azonban - eredményes népszavazás esetén - ennél lényegesen tágabb alanyi kör számára kellene biztosítani elővásárlási jogot az általa művelt termőföldre vonatkozóan.

Utalt az OVB arra is, hogy az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 12. §-a az 57/2004. (XII. 14.) AB határozat alapján „egyértelműen a hitelesített aláírásgyűjtő ívekre, illetőleg kérdésekre vonatkozik”, az „aláírásgyűjtő ív hitelesítése akkor tekinthető befejezettnek, ha az Országos Választási Iroda vezetője a Ve. 118. § (1) bekezdése alapján hitelesítési záradékkal látja el, ugyanis csak ezután kerülhet sor az aláírásgyűjtés megkezdésére” (ABH 2004, 809, 815.). Erre a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 118. § (1) bekezdése alapján a Ve. 130. § (1) bekezdése szerinti jogorvoslati határidő eredménytelen elteltét követő napon, jogorvoslat esetén az Alkotmánybíróság hitelesítő határozatot helybenhagyó döntésének a Magyar Közlönyben való közzététele napján kerülhet sor. Az OVB tehát a 173/2007. (VII. 18.) OVB határozatban arra a következtetésre jutott, hogy az Alkotmány és más törvény még azonos tartalmú kérdések esetén sem hatalmazza fel az OVB-t arra, hogy az egyik kérdésnek az 57/2004. (XII. 14.) AB határozatban kifejtett értelmében vett hitelesítéséig bármiféle időrendiségre hivatkozva megtagadja a másik kérdés hitelesítését. Mindezek alapján az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát hitelesítette.

2. A törvényes határidőn belül több kifogást terjesztettek elő a 173/2007. (VII. 18.) OVB határozattal szemben.

2.1. Az egyik kifogás szerint a kérdés nem felel meg az egyértelműség követelményének, mert a „földterület megművelője” kifejezés túlságosan általánosan és tágan értelmezhető fogalom. Továbbá az indítványozó szerint a kérdés OVB által adott értelmezése nem helytálló. A kérdés arra irányul, hogy a „termőföldet megművelőt” az eredményes népszavazás eredményeképpen „első helyen elővásárlási jog” illesse meg bármely „termőföld vásárlása

estén”. Ezzel szemben az OVB a kérdés értelmének a szűkítésével érvelt a hitelesítés mellett, értelmezésében ugyanis a kérdés alapján a termőföldet megművelőt az elővásárlási jog „az általa megművelt földre” vonatkozóan illeti meg.

Nem tekintik egyértelműnek a „földterület megművelője” kifejezést a kifogást benyújtók azért sem, mert az ezáltal lefedett alanyi kör nehezen behatárolható. Lényegében valamennyi természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdálkodó szervezet, aki/amely a termőföld megművelésében valamilyen módon részt vesz, beletartozhat a fogalmi körbe. Az indítványozó szerint megtévesztő a kérdés, mert „azt sugallja, hogy jelenleg a haszonbérlet, felesbérlet és részesművelőt, mint a termőföld megművelőjét, nem illeti meg első helyen a termőföld elővásárlási joga.

Egy elektronikus levélben érkezett kifogás szerint a kérdés nem egyértelmű, mert kérdéses, hogyan állapítható meg, hogy a vevő valóban meg fogja-e művelni a megvett földterületet, és hogy mit értünk megművelés alatt.

2.2. Az egyik indítványozó szerint a kérdés többszörösen összetett, a választópolgárok nem látják át, hogy az eredményes népszavazás feloldaná a belföldi jogi személyekre, a jogi személyiség nélküli más szervezetekre, valamint a külföldiekre vonatkozó termőföldtulajdon-szerzési korlátozást. Ez utóbbi miatt a kifogást tevő úgy véli, a kérdés az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés *b*) pontjába foglalt tilalomba ütközik, mert egy eredményes népszavazás a 2004. évi XXX. törvénnyel kihirdetett Csatlakozási szerződés (a továbbiakban: Csatlakozási szerződés) X. mellékletének 3. pontját módosítaná.

2.3. Egyes kifogások szerint a népszavazási eljárásra alkalmazandó Ve. nem ismeri az e-mailben történő kezdeményezést, ezért kérdéses, hogy az elektronikus levél „hitelesítésre benyújtott aláírásgyűjtő ívnek” minősül-e. Ráadásul, az elektronikus levél formájában érkezett beadvány esetében nem állapítható meg a benyújtás ideje, az iraton nem szerepelhet aláírás. Az elektronikus kezdeményezés szabályozásának hiánya az indítványozók szerint nem azt jelenti, hogy az szabadon választható kommunikációs eszköz, épp ellenkezőleg: arra utal, hogy a jogalkotónak nem állt szándékában az e-mail használatát lehetővé tenni. Ennek alátámasztásául a kifogást tevő hivatkozik arra, hogy azokban az eljárásokban, ahol lehetőség van az elektronikus ügyintézésre, a jogalkotó részletes szabályokat állapít meg annak érdekében, hogy biztosítsa a hiteles elektronikus nyilatkozattétel és adattovábbítás jogszabályi feltételeit. A választási eljárásban ezért csak akkor lehetne az egyes eljárási cselekményeket elektronikus úton megtenni, ha azt a Ve. kifejezett rendelkezése lehetővé tenné. Egy másik indítványozó szerint az OVB-nek a kérdés hitelesítését azért kellett volna megtagadnia, mert az ívet a kezdeményező csupán monogrammal látta el, így az névtelennek tekinthető, és mert a kérdéseket az ELTE számítógépes berendezését igénybe véve juttatta el az OVB-hez, vagyis egyetemi alkalmazottként tiltott politikai tevékenységet folytatott. Ehhez a kifogáshoz alkotmányjogilag értékelhető érveket nem fűztek.

2.4. Több indítványozó úgy vélte, hogy az OVB-nek - korábbi gyakorlatát követve - az Nsztv. 12. §-a alapján meg kellett volna tagadnia a hitelesítést, mert jelen határozatának meghozatala előtt a Fidesz-KDNP által benyújtott, azonos tartalmú kérdést tartalmazó aláírásgyűjtő ívet az OVB már hitelesítette. Az egyik kifogást benyújtó szerint a jogbiztonságot veszélyeztetné és a népszavazáshoz való jogot sértené, ha több azonos tartalmú kérdés volna egyszerre népszavazásra bocsátható.

2.5. Egy másik kifogás alapján csak olyan kérdés hitelesíthető, amely garantálja, hogy az arról tartott népszavazás eredménye a jogalkotóra olyan kötelezettséget ró, amely végrehajtható. Ez „kizárja, hogy ellentétes kérdésekről azonos tárgykörben egyidejűleg népszavazást lehessen tartani”, az ugyanis „veszélyezteti a jogbiztonságot, sérti a népszuverenitást és ellentmond a közvetlen hatalomgyakorlás népszavazásban megnyilvánuló kivételes elsődlegességének”. Ehhez kapcsolódóan egy másik indítványozó utalt arra, hogy az OVB határozatokkal hitelesített ellentétes kérdések miatt az eredményes ügydöntő népszavazás jogi következménye kiszámíthatatlan, az Országgyűlés működési zavarának lehetőségét is magában hordozza, és így jogbiztonságot veszélyeztető helyzet alakulhat ki.

2.6. Az indítványozók egyike szerint az aláírásgyűjtő ív mintapéldánya mindaddig nem hitelesíthető, amíg az Országgyűlés nem tesz eleget az Alkotmánybíróság által a 27/2007. (V. 17.) AB határozatban előírt szabályozási kötelezettségének.

2.7. Ugyanez az indítványozó hivatkozott a Ve. 3. § *d*) pontjának sérelmére is, mely a választási eljárások valamennyi résztvevőjétől megköveteli a rendeltetésszerű és jóhiszemű joggyakorlást. A kezdeményező

sajtónyilatkozatai alapján a kifogás előterjesztője szerint megállapítható, hogy a kezdeményező a népszavazáshoz való jogát kizárólag abból a célból gyakorolta, hogy ezzel más választópolgárok népszavazáshoz való jogát csorbítsa, ellehetlenítse. Ez pedig nem fér össze a népszavazás intézményének rendeltetésével, a kezdeményező visszaélt a népszavazáshoz való jogával.

2.8. Több kifogás jogszabályok pontos megjelölése és alkotmányjogilag értékelhető érvek nélkül támadta a 173/2007. (VII. 18.) OVB határozatot. Az egyik „nemzetellenesnek” tartja a kérdést, mert annak eredményeképpen Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozásától számított hét éves moratóriumon belül juthatnának külföldiek termőföldhöz. A másik szerint a kérdés „érdekérvényesítő joguktól” fosztja meg a föld tulajdonosait, mivel nem dönthetik el, hogyan és kinek adják el földjeiket. Olyan kifogás is érkezett az Alkotmánybírósághoz, amely szerint a kezdeményezés „a polgárok megfélemlítésére” és a „népszavazás megcsúfolására” irányul, illetve amely feleslegesnek és értelmetlennek tartja a magánszemély által benyújtott kérdéseket. Egy indítványozó szervezeti és hatásköri jellegű kifogásokat hozott fel az aláírásgyűjtő ívek hitelesítésére irányuló eljárással kapcsolatosan.

A kifogást benyújtók azt kérték, hogy az Alkotmánybíróság a 173/2007. (VII. 18.) OVB határozatot semmisítse meg, és utasítsa az OVB-t új eljárás lefolytatására. A határozat ellen érkezett, a törvényi feltételeknek megfelelő kifogásokat az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat (ABH 2003, 2065.) 28. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

II.

Az Alkotmánybíróság a kifogásokat az alábbi jogszabályok alapján vizsgálta meg:

1. Az Alkotmány vizsgált rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.

(2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.”

„28/C. § (1) Országos népszavazást döntéshozatal vagy véleménynyilvánítás céljából lehet tartani, a népszavazás elrendelésére kötelezően vagy mérlegelés alapján kerül sor.

(2) Országos népszavazást kell tartani legalább 200 000 választópolgár kezdeményezésére.

(3) Ha az országos népszavazást el kell rendelni, az eredményes népszavazás alapján hozott döntés az Országgyűlésre kötelező.

(4) Mérlegelés alapján országos népszavazást a köztársasági elnök, a Kormány, az országgyűlési képviselők egyharmada vagy 100 000 választópolgár kezdeményezésére az Országgyűlés rendelhet el.”

2. Az Nsztv. hivatkozott szabályai:

„12. § Ha az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ívet, illetőleg a kérdést hitelesítette, ugyanazon tartalmú kérdésben nem nyújtható be aláírásgyűjtő ívek újabb mintapéldánya (2. §), illetőleg népszavazás elrendelésére irányuló újabb kezdeményezés (9. §)

a) a népszavazás megtartásáig, vagy

b) a kezdeményezés elutasításáig, illetőleg

c) az aláírásgyűjtő ívek benyújtására rendelkezésre álló határidő eredménytelen elteltéig.”

„13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.”

3. A Ve. érintett szabályai:

„3. § A választási eljárás szabályainak alkalmazása során a választásban érintett résztvevőknek érvényre kell juttatniuk az alábbi alapelveket:

a) a választás tisztaságának megóvása, a választási csalás megakadályozása,

b) önkéntes részvétel a jelölésben, a választási kampányban, a szavazásban,

c) esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között,

d) jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás,

- e) jogorvoslat lehetősége és pártatlan elbírálása,
- f) a választás eredményének gyors és hiteles megállapítása.”

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet - az Alkotmánybírósághoz címezve - az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

(2) Az Országgyűlés népszavazást elrendelő, valamint kötelezően elrendelendő népszavazás elrendelését elutasító határozata elleni kifogást a határozat közzétételét követő nyolc napon belül lehet - az Alkotmánybírósághoz címezve - az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani. Az Országos Választási Bizottság a kifogás benyújtásáról haladéktalanul tájékoztatja az Országgyűlés elnökét, a népszavazást elrendelő határozat elleni kifogásról a köztársasági elnököt is.

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

III.

A kifogások nem megalapozottak.

1. Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben irányadó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. § *h*) pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróságnak a kifogás alapján lefolytatott eljárása jogorvoslati eljárás. Ennek során az Alkotmánybíróság - alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban - a beérkezett kifogás keretei között azt vizsgálja, hogy az aláírásgyűjtő ív és a népszavazásra szánt kérdés megfelel-e a jogszabályi feltételeknek, továbbá azt, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el. Az Alkotmánybíróság az OVB hitelesítési eljárásában hozott határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásában kizárólag azt vizsgálhatja, hogy az indítványozott kérdés megfelel-e az alkotmányi és törvényi feltételeknek, valamint azt, hogy az OVB eljárása a vonatkozó jogszabályokkal összhangban zajlott-e le.

2. Az Alkotmánybíróság elsőként az Nsztv. 13. § (1) bekezdése által az országos népszavazásra feltenni kívánt kérdéssel szemben támasztott egyértelműség követelményének sérelmével kapcsolatos kifogást vizsgálta.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata nem hagy kétséget afelől, hogy az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműségi klauzula „nem támaszt olyan követelményt a népszavazás kezdeményezőivel szemben, hogy a kérdés megfogalmazásakor az egyes jogágak kifejezőképességét, a jogszabályokban meglévő fogalmakat, illetve az egyes tudományágak, szakterületek *terminus technicusait* vegyék alapul” [először: az 51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.]. Az, hogy a magyar jogrendszer jelenleg hatályban lévő szabályai nem használják a „földterület megművelője” kifejezést, nem jelenti azt, hogy a választópolgárok, illetve a jogalkotó ne tudná egyértelműen megállapítani azt, hogy milyen alanyi körre vonatkozik a feltett kérdés. Azzal, hogy a kérdésben határozott névelőt használt, a kezdeményező egyértelműen megjelölte, hogy az adott termőföld eladásakor az azt megművelő személy javára szeretné az elővásárlási jogot első helyen biztosítani. Az, hogy az adott földterület megművelője alanyi körbe igen sok személy, illetve szervezet beletartozhat, szintén nem okozza a kérdés többértelműségét. A kérdés arra irányul, hogy egy meghatározott kör - az eladásra kínált termőföld megművelője - első helyen elővásárlási jogban részesüljön. Ezt a kérdést nem teszi megtévesztővé az a tény, hogy a termőföld megművelői közül egyes személyek a jelenlegi szabályozás alapján már ilyen joggal bírnak. [a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 10. § (1) bekezdés *a*) pont.] A kérdés alapján egy, a jelenleginél tágabb, de részben a jelenlegi jogosultakat is magában foglaló elővásárlási joggal rendelkező kör kerülne kialakításra.

A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az egyértelműség hiányára alapozott kifogásokat elutasította.

3. Az egyik kifogást tevő álláspontja szerint a kérdés többszörösen összetett volta miatt egyebek között a Csatlakozási szerződés X. mellékletének 3. pontja módosulna az eredményes népszavazás eredményeképpen, ez pedig az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés *b*) pontjában foglalt tilalomba ütközne.

A Csatlakozási szerződés alapján Magyarország - a csatlakozást követő hét éven keresztül - fenntarthatja a külföldi állampolgárok, valamint a belföldi és külföldi jogi személyek mezőgazdasági termőföldtulajdon-szerzésére

vonatkozó törvényi tilalmakat [Csatlakozási szerződés X. melléklet 3. pont (2) bekezdés]. Ez a rendelkezés lehetőséget nyújt Magyarország számára, hogy átmenetileg mentesüljön az Európai Unió alapját képező szerződésekben foglalt kötelezettségek teljesítése alól.

Az Alkotmánybíróság a fenti érvek alapján az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés *b)* pontjának sérelmét állító kifogást elutasította.

4. Az Alkotmánybíróság ezt követően azokat a kifogásokat vizsgálta meg, amelyek szerint azért kellett volna az OVB-nek megtagadnia a kérdés hitelesítését, mert a kezdeményező a kérdést elektronikus levél formájában nyújtotta be, továbbá azt az indítványt, amely azt kifogásolta, hogy a kezdeményező kérelmét nem nevének teljes aláírásával, hanem monogrammal ellátva nyújtotta be.

Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban kifejtette, hogy „a Ve., és az ez alapján kiadott BM rendelet csak az aláírásgyűjtő ív tekintetében tartalmaz formai előírásokat. Azt, hogy a kezdeményezést (amelyhez csatolni kell az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát) milyen formában kell benyújtani, vagy hogy tartalmaznia kell-e az aláírásgyűjtő ív hitelesítését kezdeményező személy saját kezű aláírását, nem szabályozza jogszabály. Nem elvárás így az sem, hogy a - saját kezű vagy gépi - aláírás a teljes nevet tartalmazza. Mindemellett megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy az OVB-hez benyújtott elektronikus levél aláírásaként a magánszemély kezdeményező teljes neve szerepelt. Mindezekből következően nem kizárt az, hogy az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének kezdeményezése elektronikus levél formájában történjék. A kezdeményezésnek természetesen tartalmaznia kell azokat az adatokat, amelyek alapján az OVB eldöntheti és kétség esetén ellenőrizheti, hogy a kezdeményező személye megfelel-e a Ve. 149. § *i)* pontjában foglalt követelményeknek (vagyis létező magánszemély vagy szervezet-e a kezdeményező).” (ABH 2007, 840, 848-849.) Ilyen adat lehet például a kezdeményező neve, lakcíme/székhelye. A jelen határozat alapjául szolgáló ügyben a kezdeményező elektronikus leveléből kiderült a kezdeményező neve és lakcíme, ezek alapján ellenőrizhető volt, hogy személye megfelel-e a törvényi előírásoknak.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a kezdeményezés benyújtásának módja és az aláírás formája miatt tett kifogást elutasította.

5. Az Alkotmánybíróság megvizsgálta azokat a kifogásokat, amelyek azon az alapon kérték az OVBh. megsemmisítését, hogy az OVB nem követte korábbi gyakorlatát, és az Nsztv. 12. §-a alapján nem tagadta meg az OVBh. alapjául szolgáló kérdés hitelesítését arra tekintettel, hogy korábban - 170/2007. (VII. 18.) határozatával - azonos tárgykörben hitelesített egy kérdést. Az Alkotmánybíróság ezzel a kifogással együtt vizsgálta azt az indítványt is, amely szerint csak olyan kérdés hitelesíthető, amely a jogalkotóra végrehajtható kötelezettséget ró, így nem engedhető az azonos tárgykörben egymással ellentétes kérdések hitelesítése.

Az Alkotmánybíróság egy korábbi döntését a jelenlegihez hasonló helyzetben hozta meg. A 101/2007. (XII. 12.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.) egy olyan népszavazási kezdeményezést bírált el, amellyel egy időben azonos tárgykörben, azonos tartalommal egy másik kezdeményezés is benyújtásra került. Ebben a határozatában az Alkotmánybíróság rögzítette az alábbiakat: „Az Alkotmánybíróság 57/2004. (XII. 14.) AB határozatában (ABH 2004, 809, 815.) már rámutatott, hogy az Nsztv. 12. §-ában megfogalmazott tilalom csak arra az esetre vonatkozik, ha az azonos tárgyú népszavazási kérdést már hitelesítették [vagyis a Ve. 118. § (1) bekezdése alapján azt az Országos Választási Iroda vezetője hitelesítési záradékkal látta el]. A Ve. 117. § (1) bekezdése alapján az OVB a jogszabályi feltételeknek megfelelő aláírásgyűjtő ívet, illetőleg kérdést a benyújtástól számított harminc napon belül köteles hitelesíteni. Sem az Nsztv., sem a Ve. nem rendelkezik azonban arról az esetről, ha az újabb népszavazási kezdeményezést az előző hitelesítése előtt nyújtották be. Az OVB - csakúgy, mint az Alkotmánybíróság - kizárólag csak azt vizsgálhatja tehát, hogy a konkrét kérdés megfelel-e az alkotmányi és törvényi feltételeknek. Törvényi szabályozás hiányában az OVB az OVBh.-val elbírált kérdés esetében nem alkalmazhatta a megelőzés elvét.” (ABH 2007, 840, 846-847.)

Az Alkotmánybíróság így a megelőzés elve alkalmazásának mellőzése miatt, és az ebből fakadó állítólagos végrehajthatatlanság okán benyújtott kifogásokat is elutasította.

6. Az Alkotmánybíróság ezek után a 27/2007. (V. 17.) AB határozattal kapcsolatosan benyújtott kifogást bírálta el.

A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény, valamint az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény módosításáról szóló 2007. évi LXXII. törvény 11. §-a beiktatta az Nsztv.-be a 8. § új (1) bekezdését, melyek értelmében a népszavazás eredménye 3 évig köti az Országgyűlést, továbbá a 10. § új *d)* pontját

amely szerint az OVB megtagadja az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha „ugyanazon tartalmú kérdésben három éven belül eredményes országos népszavazást tartottak”. A 27/2007. (V. 17.) AB határozatban kiemelt jogalkotói mulasztást így az Országgyűlés orvosolta, az Nsztv. 10. § *d*) pontja egyértelműen rendezi az indítványozó által hivatkozott AB határozatban jelzett problémát.

Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően elutasította azt a kifogást, amely arra hivatkozott, hogy a 27/2007. (V. 17.) AB határozatban előírt szabályozási kötelezettség teljesítéséig az OVB nem dönthetett volna népszavazási kezdeményezés hitelesítéséről.

7. Az Alkotmánybíróság vizsgálta a Ve. 3. § *d*) pontjára alapozott kifogást is. Az erre a jogszabályhelyre hivatkozó indítványozó kifogását alapvetően a magánszemély kezdeményező sajtónyilatkozataira alapozta. Ezzel kapcsolatban az Abh.-ban az Alkotmánybíróság az alábbiakra mutatott rá: „az OVB és az Alkotmánybíróság kizárólag azt vizsgálhatja, hogy a konkrét kérdés megfelel-e az alkotmányi és törvényi feltételeknek. Sem az OVB, sem az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatja tehát, hogy a kezdeményezőnek mi volt a vélt vagy valós motivációja a népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő íve mintapéldányának az OVB-hez hitelesítés céljából történő benyújtásakor, kivéve, ha a kérdésből magából kiderül, hogy annak felvetése nyilvánvalóan nem jóhiszemű, és ellentétes a népszavazás rendeltetésével.” (ABH 2007, 840, 849.)

Tekintettel arra, hogy a jelen ügy tárgyát képező kérdésből magából nem derül az ki, hogy a kérdés feltevése nyilvánvalóan nem jóhiszemű, illetve ellentétes a népszavazás rendeltetésével, az Alkotmánybíróság a Ve. 3. § *d*) pontjára alapított kifogást elutasította.

8. Az Alkotmánybíróság visszautasította a 173/2007. (VII. 18.) OVB határozatot jogszabály pontos megjelölése és alkotmányjogilag értékelhető érvek nélkül támadó kifogásokat. Ezeket az Alkotmánybíróság az Abtv. 22. § (1) bekezdése alapján - határozott kérelem hiányában - nem tekintette érdemben elbírálható indítványoknak.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkó Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
előadó alkotmánybíró